

strationen, naar vi endelig have faaet Orden paa Sagen, først og fremmest skulde sørge for, at den Orden bliver opretholdt.

Som sagt, det er virkelig for gammel-dags i denne Lov at tale om „det franske Gramsystem“. Der maa staa: „det i Danmark indførte Metersystem“. Men i øvrigt, hvad Lovens Indhold angaar, da har jeg intet derimod at indvende.

Ministeren for Handel og Søfart (Weimann): Maa jeg til det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) udtale, at det glæder mig, naar han en Gang ikke er saa konservativ og skyder det konservative over til os. Det var jo meget morsomt, naturligvis! Jeg skal med Hensyn til den valgte Betegnelse anføre, at det er den historiske Betegnelse. Den gamle Lov af 1873, som der er Tale om en nærmere Udvikling af, lyder saaledes. Og naar det ærede Medlem nu vil have, at det Gramsystem, som tidligere var fransk, skal kaldes dansk, har jeg ikke noget derimod. Jeg skal glæde mig, hver Gang jeg ser det ærede Medlem paa Fremskridtets Bane.

Naar det ærede Medlem syntes at tvivle om, hvorvidt Ministeriet for Handel og Søfart kender Meterloven, beklager jeg, at det ærede Medlem ikke har læst Motiverne. Af disse vil det fremgaa, at Ministeriet kender den. Naar jeg har fattet mig saa kort, er det af Hensyn til Tingets Tid. Hvad Ølloven angaar, da skal jeg ikke komme ind paa den. For det første hører den ikke under min Ressort, og for det andet hører den ikke ind under denne Forhandling.

Ellinger: Jeg nærer ikke Tvivl om efter Motiverne til Lovforslaget, at Ministeriet kender Meterloven, men jeg ved ikke, hvorfor dette Kendskab skal findes i Motiverne og ikke i Lovforslaget. Det franske Gramsystem eksisterer som saadant ikke længere, efter at det er blevet internationalt, og den højtærede Minister har heller ikke nu anført noget som helst andet mod at indføre Betegnelsen: Metersystemet, end at den anden Betegnelse findes i den gamle Lov. Men nu hedder det ikke mere: „Det franske Gramsystem“, men „Metersystemet“, og dette System er

som sagt indført her i Danmark. Jeg henstiller til den højtærede Minister i al Venskabelighed, at han stiller Ændringsforslag om, at Lovforslaget formelt fremtræder paa en Maade, der svarer til Nutiden og ikke til 1873.

Ministeren for Handel og Søfart (Weimann): Jeg takker for den „venskabelige“ Henstilling, som det ærede Medlem udtrykkelig kaldte det, men maa dog bemærke, at det ærede Medlems korte Bemærkning ikke taltalte mig synderlig. Der kunde godt gives Grunde for, en historisk Grund f. Eks., at det kaldes „det franske Gramsystem“. Men Herregud, om De vil kalde det for Metersystemet, eller hvad De vil, synes jeg, er saa ligegyldigt, at der ikke er Anledning til at spille mange Ord derpaa.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Oprettelse af Husmandsbrug af 30. April 1909.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2817 fg.).

Sagen sattes til Forhandling.

Pedersen-Nyskov: Jeg skal med ganske faa Ord tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag. Jeg kan saa meget lettere gøre det med faa Ord, fordi der i de Bemærkninger, som ledsage Lovforslaget, og i de Oplysninger, som den højtærede Minister gav, da Lovforslaget blev fremsat, er sagt tilstrækkeligt til at godtgøre Lovforslagets Nødvendighed. Jeg havde i øvrigt tænkt mig — og det er den højtærede Minister bekendt fra de private Forhandlinger eller Samtaler, jeg har haft med ham —, at hele dette Spørgsmaal kunde afgøres ved en Bevilling paa